

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EBE) nr. 3821/85

frá 20. desember 1985

um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með reglugerð (EBE) nr. 1463/70 ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2828/77 ⁽⁵⁾, var ökuriti tekið upp í flutningum á vegum.

Með tilliti til breytinganna sem settar eru fram hér á eftir ber að safna öllum gildandi ákvæðum á þessu sviði saman í einn texta til að fá heildaryfirlit og fella síðan reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1463/70 úr gildi. Þó skulu undanþágurnar sem kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr. fyrir tiltekna farþegaflutninga gilda áfram um ákveðinn tíma.

Notkun ökurita, sem veitt getur vísbendingar um tímabilin sem um getur í reglugerð (EBE) nr. 3820/85 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum ⁽⁶⁾, er ætlað að tryggja virkt eftirlit með þeirri félagsmálalöggjöf.

Eingöngu er skylt að nota slíkan ökurita í ökutækjum sem skráð eru í aðildarríki. Enn fremur er heimilt að útiloka tiltekin ökutæki frá gildissviði reglugerðar þessarar, án þess það leiði til vandkvæða.

Aðildarríkjunum ætti að vera heimilt, með leyfi framkvæmdastjórnarinnar, að undanþiggja tiltekin ökutæki frá ákvæðum reglugerðarinnar við sérstakar aðstæður. Þegar brýna nauðsyn ber til skal vera hægt að veita þessar undanþágur í takmarkaðan tíma án þess að framkvæmdastjórnin veiti leyfi fyrirfram.

Til að tryggja virkt eftirlit skal ökuritinn ganga örugglega, vera auðveldur í notkun og hannaður á þann hátt að öll misnotkun sé svo til útilokuð. Með þetta í huga er einkum

mikilvægt að ökuritinn veiti skráðar upplýsingar um hin ýmsu tímabil á aðskildum blöðum fyrir hvern ökumann og að þær séu nægilega skýrar og læsilegar.

Sjálfvirk skráning á öðrum upplýsingum um akstur ökutækis, svo sem hraða og ekna vegalengd, stuðlar verulega að umferðaröryggi og skynsamlegri notkun á ökutækinu. Því virðist rétt að gera ráð fyrir að ritinn skrái einnig þessar upplýsingar.

Nauðsynlegt er að setja bandalagsstaðla um smíði og uppsetningu ökuritans og kveða á um EBE-viðurkenningaráðferð til að fyrirbyggja, alls staðar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, að reynt sé að hindra skráningu ökutækja sem eru með slíkan ökurita, að þeim sé komið í umferð eða þau tekin í notkun eða að slíkur riti sé notaður.

Rísi ágreiningur milli aðildarríkjanna varðandi EBE-gerðarviðurkenningu er rétt að framkvæmdastjórnin hafi umboð til að leysa deiluna með ákvörðun innan sex mánaða hafi viðkomandi ríkjum reynt ókleift að komast að samkomulagi.

Gagnlegt væri við framkvæmd þessarar reglugerðar og til að koma í veg fyrir misnotkun að láta öikumönnum sem þess æskja í té afrit af skráningarblöðum þeirra.

Til að ná framangreindum markmiðum um eftirlit með vinnu- og hvíldartíma er nauðsynlegt að vinnuveitendur og ökumenn beri ábyrgð á að ritinn gangi rétt og að þeir framkvæmi af tilhlýðilegri nákvæmni þær aðgerðir sem mælt er fyrir um.

Breyta skal ákvæðum þeim sem gilda um fjölda skráningararblaða sem ökumaður verður að hafa í kjölfar þess að fastákveðin vika kemur í stað sveigjanlegrar.

Tækniframfarir krefjast skjótrar aðlögunar tækniforskrifta sem eru settar fram í viðaukum við þessa reglugerð. Til að auðvelda framkvæmd nauðsynlegra ráðstafana í þessu skyni er rétt að sjá til þess að komið sé á nánú samstarfi milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan ráðgjafarnefndar.

Aðildarríkjum ber að skiptast á tiltækum upplýsingum um brot sem vítað er um.

Til að tryggja að ökuritinn gangi rétt og hægt sé að reiða sig á hann ber að mæla fyrir um samræmdar kröfur um reglubundið eftirlit og skoðun ritans eftir að hann er settur upp.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 100, 12. 4. 1984, bls. 3 og Stjtið. EB nr. C 223, 3. 9. 1985, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 122, 20. 5. 1985, bls. 168.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 104, 25. 4. 1985, bls. 4 og Stjtið. EB nr. C 303, 25. 11. 1985, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 164, 27. 7. 1970, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 334, 24. 12. 1977, bls. 11.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

Meginreglur og gildissvið

1. gr.

Ökuriti í skilningi þessarar reglugerðar skal að því er smíði, uppsetningu, notkun og prófun varðar uppfylla kröfur þessarar reglugerðar og kröfurnar í I. og II. viðauka sem eru óaðskiljanlegur hluti hennar.

2. gr.

Í reglugerð þessari gilda skilgreiningarnar sem settar eru fram í 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85.

3. gr.

1. Ökuriti skal settur upp og notaður í ökutækjum sem skráð eru í aðildarríki og notuð við farþega- eða vöruflutninga á vegum, að undanskildum ökutækjum sem um getur í 4. gr. og 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að undanþiggja þau ökutæki sem um getur í 1. mgr. 13. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 ákvæðum þessarar reglugerðar. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þær undanþágur sem veittar eru samkvæmt þessari málsgrein.

3. Aðildarríkjunum er heimilt, að fengnu leyfi framkvæmdastjórnarinnar, að undanþiggja ökutæki sem notuð eru við flutninga sem um getur í 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 ákvæðum þessarar reglugerðar. Þegar brýna nauðsyn ber til er þeim heimilt að veita tíma- bundna undanþágu, í hæsta lagi 30 daga, sem tilkynnist framkvæmdastjórninni tafarlaust. Framkvæmdastjórnin tilkynnir öðrum aðildarríkjum um allar undanþágur sem veittar eru samkvæmt þessari málsgrein.

4. Í innanlandsflutningum er aðildarríkjunum heimilt að krefjast þess að ökuriti sé settur í öll ökutæki og notaður í samræmi við þessa reglugerð þar sem þess er ekki krafist samkvæmt 1. mgr.

II. KAFLI

Gerðarviðurkenning

4. gr.

Umsóknir um EBE-viðurkenningu fyrir einhverja gerð ökurita eða fyrirmynd að skráningarblaði skulu lagðar fram í aðildarríki, ásamt viðeigandi forskriftum, af framleiðandanum eða umboðsmanni hans. Umsókn fyrir eina og sömu gerð ökurita eða fyrirmynd að skráningarblaði er einungis heimilt að leggja fram í einu aðildarríki.

5. gr.

Aðildarríki skal veita EBE-viðurkenningu fyrir allar gerðir ökurita eða fyrirmyndir að skráningarblaði sem eru í sam-

ræmi við þær kröfur sem mælt er fyrir um í I. viðauka við þessa reglugerð, að því tilskildu að aðildarríkinu sé fært að hafa eftirlit með því að framleiðslan sé í samræmi við samþykktu frumgerð.

Vegna allra breytinga eða viðbóta við samþykktu fyrirmynd verður að fá viðbótar-EBE-gerðarviðurkenningu frá því aðildarríki sem upphaflega veitti EBE-gerðarviðurkenninguna.

6. gr.

Aðildarríkin skulu úthluta umsækjanda EBE-viðurkenningarmerki sem samsvarar fyrirmyndinni í II. viðauka fyrir hverja gerð ökurita eða fyrirmynd að skráningarblaði sem þau samþykkja á grundvelli 5. gr.

7. gr.

Lögbær yfirvöld aðildarríkisins, sem sótt hefur verið um gerðarviðurkenninguna til, skulu, fyrir hverja gerð ökurita eða fyrir mynd fyrirmynd að skráningarblaði sem þau samþykkja eða neita að samþykkja, annaðhvort senda eintak af viðurkenningarvottorði ásamt eintökum af tilheyrandi forskriftum til yfirvalda annarra aðildarríkja innan eins mánaðar eða, við synjun, tilkynna það þessum yfirvöldum; við synjun skulu þau tilgreina ástæður fyrir ákvörðun sinni.

8. gr.

1. Komist aðildarríki, sem hefur veitt EBE-gerðarviðurkenningu eins og kveðið er á um í 5. gr., að raun um að tiltekinn ökuriti eða skráningarblöð með EBE-gerðarviðurkenningarmerki, sem það hefur gefið út, sé ekki í samræmi við frumgerðina sem það samþykkti skal það gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleidd gerð sé í samræmi við samþykktu frumgerð. Ráðstafanirnar sem gerðar eru kunna, ef svo ber undir, að fela í sér afturköllun á EBE-gerðarviðurkenningunni.

2. Aðildarríki sem veitt hefur EBE-gerðarviðurkenningu skal afturkalla hana ef ökuritinn eða skráningarblaðið sem samþykkt hefur verið er ekki í samræmi við reglugerð þessa eða viðauka hennar eða reynist svo alvarlega gallað við notkun að hann eða það gegnir ekki hlutverki sínu.

3. Ef annað aðildarríki tilkynnir aðildarríkinu sem veitti EBE-gerðarviðurkenninguna um tilvik sem um getur í 1. og 2. mgr. skal það einnig, að höfðu samráði við fyrrnefnda aðildarríkið, gera þær ráðstafanir sem mælt er fyrir um í þeim málsgreinum, samanber þó 5. mgr.

4. Aðildarríki sem kemst að raun um að upp hafi komið tilvik sem um getur í 2. mgr. er heimilt, þar til annað er tilkynnt, að banna að ökuriti eða skráningarblöð séu sett á markað eða tekin í notkun. Hið sama á við um tilvik samkvæmt 1. mgr. hvað varðar ökurita eða skráningarblöð sem undanþegin hafa verið upphaflegri EBE-sannprófun, samræmi framleiðandi, að fenginni viðvörðun, ekki ritann að samþykktu fyrirmynd eða kröfum þessarar reglugerðar.

Að öllu jöfnu skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna tilkynna hvert öðru og framkvæmdastjórninni innan eins mánaðar um afturköllun á EBE-gerðarviðurkenningu eða aðrar ráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt 1., 2. og 3. mgr. og tilgreina ástæður slíkrar aðgerðar.

5. Ef aðildarríki sem veitt hefur EBE-gerðarviðurkenningu dregur í efa að þau tilvik séu fyrir hendi sem tilgreind eru í 1. eða 2. mgr., og því hefur verið tilkynnt um, skulu hlutaðeigandi aðildarríki leitast af fremsta megni við að jafna ágreininginn og láta framkvæmdastjórnina vita.

Hafi viðræður milli aðildarríkjanna ekki leitt til samkomulags innan fjögurra mánaða frá dagsetningu tilkynningarinnar sem um getur í 3. mgr. hér að framan skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við sérfræðinga frá öllum aðildarríkjunum og eftir að hafa tekið til íhugunar alla markverða þætti, meðal annars efnahags- og tæknilega, samþykkja innan sex mánaða ákvörðun sem skal send til hlutaðeigandi aðildarríkis og samtímis til annarra aðildarríkja. Framkvæmdastjórnin skal, í hverju tilviki, ákveða frestinn fyrir framkvæmd ákvörðunarinnar.

9. gr.

1. Sá er sækir um EBE-gerðarviðurkenningu fyrir fyrirmynd að skráningarblaði skal taka fram í umsókn sinni gerð eða gerðir ökurita, sem blaðið er um ræðir er hannað fyrir, og láta í té rita er samsvarar slíkri gerð eða gerðum til að prófa blaðið.

2. Lögbær yfirvöld sérhvers aðildarríkis skulu tilgreina í gerðarviðurkenningavottorðinu fyrir fyrirmynd að skráningarblaðinu þá gerð eða gerðir ökurita sem heimilt er að nota fyrirmyndina að blaðinu fyrir.

10. gr.

Aðildarríkjunum er óheimilt að synja um skráningu ökutækis sem búið er ökurita eða banna að slíkt ökutæki sé sett í umferð eða tekið í notkun af þeirri ástæðu að ökutækið hafi slíkan búnað, ef ritinn ber EBE-gerðarviðurkenningarmerkið samkvæmt 6. gr. og uppsetningarplötuna samkvæmt 12. gr.

11. gr.

Allar ákvarðanir teknar samkvæmt þessari reglugerð, sem fela í sér að synjað er um gerðarviðurkenningu á ökurita eða fyrirmynd að skráningarblaði eða hún afturkölluð, skulu ítarlega rökstuddar. Tilkynna skal hlutaðeigandi aðila um slíka ákvörðun og honum bent á þau réttarræði sem honum eru tiltæk samkvæmt gildandi lögum aðildarríkjanna og þann frest sem hann hefur til að nýta sér þau.

III. KAFLI

Uppsetning og skoðun

12. gr.

1. Einungis viðgerðarmönnum eða verkstæðum sem lögbær yfirvöld aðildarríkjanna samþykkja í þeim tilgangi er

heimilt að setja upp eða gera við ökurita að fengnu álitviðkomandi framleiðanda, æski þau þess.

2. Samþykktur viðgerðarmaður eða verkstæði skal merkja sérstaklega innsigluð sem hann eða það notar. Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki skulu halda skrá yfir þau merki sem eru notuð.

3. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu senda hver öðrum skrá yfir samþykktu viðgerðarmenn og verkstæði sem og afrit af þeim merkjum sem eru notuð.

4. Til að votta að uppsetning ökurita hafi farið fram í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar skal nota uppsetningarplötu sem áfest er samkvæmt I. viðauka.

IV. KAFLI

Notkun ökuritans

13. gr.

Vinnuveitandi og ökumenn skulu sjá til þess að ritinn gangi rétt og sé rétt notaður.

14. gr.

1. Vinnuveitandi skal úthluta nægilega mörgum skráningarblöðum til ökumanna og taka jafnframt tillit til séreðlis þeirra, lengdar vinnutíma og þeirrar skyldu að láta ný blöð koma í stað þeirra sem kunna að eyðileggjast eða sem viðurkenndur skoðunarmaður hefur fjarlægð. Vinnuveitandi skal eingöngu úthluta til ökumanna blöðum sem svara til samþykktar fyrirmyndar og sem unnt er að nota í uppsettan rita í ökutækinu.

2. Fyrirtækið skal halda skráningarblöðum til haga í minnst eitt ár eftir að þau hafa verið notuð og skal láta ökumönnum sem þess óska í té afrit af þeim. Blöðin skulu sýnd eða afhent að beiðni viðurkennds skoðunarmanns.

15. gr.

1. Ökumenn skulu ekki nota óhrein eða skemmd skráningarblöð. Blöðin skulu varin á viðeigandi hátt í þessu skyni.

Ef blað sem skráð hefur verið á skemmist skulu ökumenn festa skemmda blaðið við varaeintakið sem kemur í stað þess.

2. Ökumenn skulu nota skráningarblöð hvern dag sem þeir eru við akstur allt frá því þeir taka við ökutækinu. Ekki skal skipt um skráningarblað fyrr en í lok vinnudags nema annað sé heimilað. Óheimilt er að nota skráningarblað lengur en til er ætlast.

Þegar ökumaður yfirgefur ökutækið og getur þess vegna ekki notað uppsettan rita í ökutækinu skulu tímabilin sem tilgreind eru í b-, c- og d-lið annars undirliðar 3. mgr. færð inn á blaðið, annaðhvort handritað, með sjálfvirkri skráningu eða á annan hátt, læsilega og án þess að blaðið sé óhreinkað.

Ökumenn skulu breyta skráningarblöðum svo sem nauðsynlegt er þegar fleiri en einn ökumaður eru í ökutækinu, svo að upplýsingarnar sem um getur í 1. – 3. tölul. II. kafla í I. viðauka séu skráðar inn á skráningarblað þess ökumanns sem á hverjum tíma annast aksturinn í raun.

3. Ökumaður skal:

— tryggja að sá tími sem skráður er á blaðið sé í samræmi við opinberan tíma í landinu þar sem ökutækið er skráð,

— stjórna skiptirofa til að unnt sé að skrá hvert eftirfarandi tímabil sérstaklega og greinilega:

a) undir merkinu [] : akurstími;

b) undir merkinu [] : allur annar vinnutími;

c) undir merkinu [] : allur annar tími sem ökumaður er tiltækur, þ.e.:

— biðtími, þ.e. sá tími sem ökumenn þurfa eingöngu að vera í eða við ökutæki til að sinna kalli um að hefja vinnu eða halda áfram akstri eða inna af hendi aðra vinnu,

— tími við hlið ökumanns meðan ökutæki er á ferð,

— tími í svefnrými meðan ökutæki er á ferð;

d) undir merkinu [] : hlé á vinnu og daglegur hvíldartími.

4. Hvert aðildarríki getur heimilað að öll tímabilin sem um getur í b- og c-lið annars undirliðar 3. mgr. séu skráð undir merkinu [] á skráningarblöðum sem notuð eru í ökutækjum skráðum á yfirráðasvæði þeirra.

5. Hver einstakur áhafnarmeðlimur skal færa inn eftirfarandi upplýsingar á skráningarblaðið:

a) þegar blaðið er tekið til notkunar — eftirnafn og skírarnafn;

b) dagsetningu og stað þegar blaðið er tekið til notkunar eða notkun lýkur;

c) skráningarnúmer ökutækisins sem hann ekur, bæði við upphaf fyrstu ferðar sem skráð er á blaðið og síðan ef skipt er um ökutæki, á meðan blaðið er í notkun;

d) lestur af vegmæli:

— við upphaf fyrstu ferðar sem skráð er á blaðið,

— í lok síðustu ferðar sem skráð er á blaðið,

— ef skipt er um ökutæki á vinnudegi (aflestur mælis ökutækis sem hann ók og aflestur mælis ökutækis sem hann tekur við);

e) klukkan hvað skipt er um ökutæki.

6. Ritinn skal hannaður á þann hátt að viðurkenndur skoðunarmaður geti, ef nauðsyn krefur, opnað hann til að lesa skráningar næstliðnar níu klukkustundir fyrir eftirlit án þess að eyðileggja eða óhreinka blaðið.

Ritinn skal enn fremur hannaður á þann hátt að hægt sé að ganga úr skugga um að skráning fari fram án þess að opna kassann.

7. Hvenær sem viðurkenndur skoðunarmaður krefst þess verður ökumaður að geta sýnt skráningarblöð fyrir líðandi viku, og í öllum tilvikum fyrir síðasta dag síðustu akstursviku.

16. gr.

1. Ef ritinn bilar eða reynist gallaður skal vinnuveitandi láta samþykktan viðgerðarmann eða verkstæði gera við hann jafnskjótt og aðstæður leyfa.

Ef ekki er mögulegt að koma ökutæki til starfstöðvar innan einnar viku frá þeim degi að telja þegar bilunin átti sér stað, eða þegar gallinn uppgötvaðist, skal gera við ritann á leiðinni.

Ráðstafanir sem aðildarríkin gera samkvæmt 19. gr. geta veitt lögbærum yfirvöldum rétt til að banna notkun ökutækis ef ekki hefur verið gert við bilunina eða gallann svo sem kveðið er á um hér að framan.

2. Ef ritinn er óvirkur eða gallaður skal ökumaður merkja við á skráningarblaðið eða blöðin, eða varaeintakið sem fest skal við skráningarblaðið, allar upplýsingar um þau tímabil sem ritinn skráði ekki rétt.

V. KAFLI

Lokaákvæði

17. gr.

Nauðsynlegar breytingar til að laga viðaukana að tækni- framförum skulu samþykktar í samræmi við reglur sem mælt er fyrir um í 18. gr.

18. gr.

1. Hér með er sett á fót nefnd um aðlögun reglugerðar þessarar að tækni framförum (hér á eftir kölluð „nefndin“); hún er skipuð fulltrúum aðildarríkjanna með fulltrúa framkvæmdastjórnar í forsæti.
2. Nefndin setur sér starfsreglur.
3. Þegar fylgja skal málsmeðferð þeirri sem sett er fram í þessari grein, ber formanni nefndarinnar að vísa málinu til hennar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa aðildarríkis.
4. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álit sínu á drögum fyrir þau tímamörk sem formaður setur eftir því hversu brýnt málið er. Álit skal samþykkt með auknum meirihluta í samræmi við 2. mgr. 148. gr. sáttmálans. Formaður greiðir ekki atkvæði.
5.
 - a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.
 - b) Séu ráðstafanirnar ekki í samræmi við álit nefndarinnar eða skili nefndin ekki álit ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.
 - c) Hafi ráðið ekkert aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það, skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

19. gr.

1. Aðildarríkin skulu tímanlega og að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina samþykkja lög og stjórnsýslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til framkvæmdar reglugerð þessari.
Slíkar ráðstafanir skulu meðal annars taka til endurskipulagningar, aðferða og leiða við eftirlit og viðurlega við brotum.
2. Aðildarríkin skulu aðstoða hvert annað við beitingu þessarar reglugerðar og hafa eftirlit með hvort farið sé að ákvæðum hennar.
3. Innan ramma þessarar gagnkvæmu aðstoðar skulu lögbær yfirvöld aðildarríkanna senda hvert öðru reglulega allar tiltækar upplýsingar varðandi:
 - brot á þessari reglugerð sem aðilar búsettir erlendis fremja og viðurlög sem beitt er gegn slíkum brotum,
 - viðurlög sem aðildarríki beitir gagnvart íbúum sínum fyrir slík brot framin í öðrum aðildarríkjum.

20. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 1463/70 er hér með felld úr gildi.

Hins vegar skulu ákvæði 1. mgr. 3. gr. téðrar reglugerðar gilda til 31. desember 1989 um ökutæki og ökumenn sem starfa við reglubundna farþegaflutninga milli landa, svo fremi þau ökutæki sem til þess eru notuð séu ekki búin ökurita sem notaður er eins og kveðið er á um í þessari reglugerð.

21. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 29. september 1986.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. desember 1985.

Fyrir hönd ráðsins,

R. KRIEPS

forseti.

I. VIÐAUKI

FYRIRMÆLI UM GERÐ, PRÓFUN, UPPSETNINGU OG SKOÐUN

I. SKILGREININGAR

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) **ökuriti:**
tækjabúnaður ætlaður til uppsetningar í ökutæki á vegum til að sýna og skrá sjálfvirkt eða hálf-sjálfvirkt upplýsingar um akstur þessara ökutækja og tiltekin vinnutímabil ökumanna þeirra;
- b) **skráningarblað:**
blað hannað til að taka við og varðveita skráðar upplýsingar, sem komið er fyrir í ökuritanum og sem ritunaroddar í honum skrá viðstöðulaust á þær upplýsingar sem skrásetja skal;
- c) **fasti ökuritans:**
tölugildi sem segir til um gildi nauðsynlegs innlagsmerkis til að sýna og skrá ekna vegalengd á einum kílómetra. Þessi fasti skal sýndur annaðhvort sem snúningur á kílómetra ($k = \dots$ snún/km, eða púlzar á kílómetra ($k = \dots$ imp/km);
- d) **einkennisstuðull ökutækis:**
tölugildi sem segir til um gildi útlagsmerkis frá þeim hluta ökutækisins sem tengdur er við ökuritann (annaðhvort drifskafi eða ás) á meðan ökutækið fer eins kílómetra mælda vegalengd við eðlileg prófunarskilyrði (sjá 4. tölul., VI. kafla í þessum viðauka). Einkennisstuðull er sýndur annaðhvort í snúningum á kílómetra ($w = \dots$ snún/km) eða púlsum á kílómetra ($w = \dots$ imp/km);
- e) **virkt ummál hjólbarða:**
ekin meðalvegalengd sérhvers hjóls sem knýr ökutækið (drifhjól) á einum heilum snúningi. Þessa vegalengd skal mæla við eðlileg prófunarskilyrði (sjá 4. tölul. VI. kafla í þessum viðauka) og sýna í : 1 =... mm.

II. ALMENNIR EIGINLEIKAR OG HLOTVERK ÖKURITA

Ritinn skal geta skráð eftirfarandi:

1. ekna vegalengd ökutækis;
2. hraða ökutækis;
3. aksturstíma;
4. annan vinnutíma eða viðverutíma ökumanns;
5. hlé frá vinnu og daglegan hvíldartíma;
6. þau tilvik þegar kassinn með skráningarblaðinu er opnaður.

Ef tveir ökumenn aka ökutækinu verður ritinn að geta skráð samtímis en aðskilið og á tvö aðskilin blöð upplýsingarnar sem taldar eru upp í 3., 4. og 5. lið.

III. REGLUR UM GERÐ ÖKURITA

- a) **Almenn atriði**
 1. *Í ökuritanum skulu vera eftirtalin tæki:*
 - 1.1. Aflestrartæki er sýna:
 - ekna vegalengd (veglengdarriti),
 - hraða (hraðamælir),
 - tíma (klukka).
 - 1.2. Skráningartæki sem eru:
 - skráningartæki sem mælir ekna vegalengd,
 - skráningartæki sem skráir hraða,
 - einn eða fleiri tímaritar sem uppfylla kröfurnar sem settar eru í 4. tölul. c-liðar III. kafla.
 - 1.3. Ritunaroddur sem sýnir á skráningarblaðinu hvert skipti sem kassinn með blaðinu er opnaður.

2. Tæki sem komið er fyrir í ritanum til viðbótar þeim sem nefnd eru hér að framan mega ekki koma í veg fyrir að þau tæki sem skylt er að koma fyrir starfi eðlilega eða torveldi aflestur af þeim.
Tækið skal lagt fyrir til gerðarviðurkenningar með öllum slíkum aukabúnaði.
3. *Efni*
- 3.1. Allir uppistöðuhlutar ökuritans skulu gerðir úr nægilega varanlegu og sterku efni sem er gætt stöðugum raf- og seguleiginleikum.
- 3.2. Allar breytingar á uppistöðuhluta ritans eða á eðli þess efnis sem er notað við framleiðslu hans skal, áður en til framleiðslu kemur, öðlast samþykki þess yfirvalds sem veitti gerðarviðurkenninguna fyrir ritann.
4. *Mæling á ekinni vegalengd*
Heimilt er að mæla og skrá ekna vegalengd annaðhvort:
 - við akstur áfram og afturábak, eða
 - eingöngu akstur áfram.

Skráning á akstri afturábak má á engan hátt hafa áhrif á skýrleika og nákvæmni annarra skráninga.
5. *Hraðamæling*
- 5.1. Svið hraðamælis skal vera svo sem kveðið er á um í gerðarviðurkenningavottorðinu.
- 5.2. Eigin tíðni og dempun mælitækisins skal vera þannig að tækið sem sýnir og skráir hraðann geti innan mælisviðsins fylgt hröðunarbreytingum upp í allt að 2 m/s^2 , innan viðurkenndra vikmarka.
6. *Tímamæling (klukka)*
- 6.1. Stillibúnaði klukkunnar skal komið fyrir í kassa þar sem skráningarblaðið er geymt; í hvert sinn sem kassinn er opnaður skal það skrást sjálfkrafa á skráningarblaðið.
- 6.2. Ef hreyfingu skráningarblaðsins fram á við er stjórnad af klukkunni þá skal sá tími sem hún gengur eðlilega eftir að hún hefur verið trekt upp að fullu vera minnst 10% lengri en skráningartíminn sem svarar til hámarksblaðahleðslu ritans.
7. *Lýsing og vörn*
- 7.1. Aflestrartæki ritans skulu búin hæfilegri lýsingu sem blindar ekki.
- 7.2. Við eðlileg notkunarskilyrði skulu allir innbyggðir hlutar ritans varðir gegn raka og ryki. Að auki skulu þeir hafðir í kössum sem unnt er að innsigla svo ekki sé hægt að hrófla við þeim.
- b) **Aflestrartæki**
1. *Mælir fyrir ekna vegalengd (vegmælir)*
- 1.1. Gildi minnstu mælieiningar á tækinu sem sýnir ekna vegalengd skal vera 0,1 km. Tölur sem sýna hektómetra verða að vera skýrt aðgreindar frá þeim sem sýna heila kílómetra.
- 1.2. Tölur á vegmælinum skulu vera læsilegar og skal sýnileg hæð þeirra vera minnst 4 mm.
- 1.3. Skráningargeta vegmælisins skal vera 99 999,9 km hið minnsta.
2. *Tæki sem sýnir hraða (hraðamælir)*
- 2.1. Innan mælisviðsins skal hraðamælikvarðanum skipt jafnt niður í 1, 2, 5 eða 10 km/klst. bil. Gildi hraðakvarðans (bilið milli tveggja samliggjandi merkja) má ekki vera meira en 10% af hámarkshraðanum sem gefinn er upp á kvarðanum.
- 2.2. Ekki þarf að tölusetja þann hluta svæðisins sem er fyrir utan það sem mælt er.
- 2.3. Bilin á kvarðanum sem samsvara hraðabreytingu sem er 10 km/klst. skulu ekki vera styttri en 10 mm.
- 2.4. Á nálarmæli má bilið frá nál að kvarða ekki vera meira en 3 mm.
3. *Tímamælir (klukka)*
Tímamælirinn skal sýnilegur utan á ritanum og verður að vera unnt að lesa af honum á öruggan, auðveldan og ótvíræðan hátt.

c) **Skráningartæki**1. *Almenn atriði*

- 1.1. Í öllum ökuritum, óháð því hvernig skráningarblaðið er (strimill eða skífa), skal vera viðmiðunarmerki sem gerir kleift að setja skráningarblaðið rétt í á þann hátt að tryggt sé að sá tími sem klukkan sýnir samsvari tímamerkingunni á blaðinu.
- 1.2. Búnaðurinn sem færir skráningarblaðið skal vera þannig gerður að blaðið færist jafnt og þétt og auðvelt sé að koma því fyrir og taka það úr.
- 1.3. Ef skráningarblaðið er skífulaga þá skal gangverk klukkunnar stjórna hreyfibúnaðinum. Þegar svo háttar verður snúningur blaðsins að vera samfelldur og stöðugur með lágmarkshraða sem er 7 mm/klst. mælt við innra borð hringins sem afmarkar hraðaskráningarsvæðið.
Í ritum af strimlagerðinni þar sem gangverk klukkunnar stjórnar hreyfibúnaðinum verður hraðinn í beinni línu fram á við að vera að minnsta kosti 10 mm/klst.
- 1.4. Skráning á ekinni vegalengd, hraða ökutækis og opnun kassans sem skráningarblöðin eru geymd í skal vera sjálfvirk.

2. *Skráning á ekinni vegalengd*

- 2.1. Hver ekinn kílómetri skal í skráningunni svara til fjarlægðar sem er að minnsta kosti 1 mm á samsvarandi hnitás.
- 2.2. Við hraða sem nálgast efri mörk mælisviðsins skal skráning vegalengdar einnig vera læsileg.

3. *Hraðaskráning*

- 3.1. Hvernig svo sem skráningarblaðið er á stíllinn að hreyfast í beinni línu og hornrétt á hreyfistefnu skráningarblaðsins.

Þó má hreyfing stílsins vera boglínudregin, að eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:

- línan sem stíllinn dregur skal vera hornrétt á mitt hringferli (á skífum) eða á snúningsás (á strimlum) þess svæðis sem er fyrir hraðaskráningu,
- hlutfallið milli radíuss boglínunnar sem stíllinn dregur og breiddar svæðisins fyrir hraðaskráningu má ekki vera minna en 2,4 á móti 1, óháð lögun skráningarblaðsins,
- merkingarnar á tímakvarðanum skulu fara yfir skráningarsvæðið eftir boglínu sem er í sama radíus og stíllinn dregur. Bilið milli merkinganna á tímakvarðanum skal samsvara einni klukkustund hið mesta.

- 3.2. Sérhver hraðabreyting er nemur 10 km/klst. skal í skráningunni svara til að minnsta kosti 1,5 mm á samsvarandi hnitás.

4. *Skráningartími*

- 4.1. Ökuriti skal þannig gerður að sé notaður skiptirofi skrái hann sjálfkrafa og sérstaklega fjögur tímabil svo sem tilgreint er í 15. gr. reglugerðarinnar.
- 4.2. Auðvelt skal vera að greina milli mismunandi tímabila út frá einkennum línanna, stöðu þeirra innbyrðis og, ef þörf krefur, merkjanna sem mælt er fyrir um í 15. gr. reglugerðarinnar.
Einstök tímabil ber að aðgreina hvert frá öðru í skráningunni með mismunandi breidd línanna sem við eiga eða á einhvern annan hátt þar sem tryggt er að jafnauðvelt sé að lesa úr og túlka skráninguna.
- 4.3. Í ökutækjum þar sem fleiri en einn ökumaður annast akstur verða skráningarnar sem kveðið er á um í lið 4.1. að vera á tveimur aðskildum blöðum, eitt blað fyrir hvern ökumann. Í þessu tilviki verður framvirk færsla á hverju blaði að vera tryggð með einum og sama búnaði eða aðskildum samstilltum búnaði.

d) **Læsing**

1. Kassinn með skráningarblaðinu eða -blöðunum og stillibúnaði klukkunnar skal vera með læsingu.
2. Í hvert sinn sem kassinn sem hefur að geyma skráningarblaðið eða blöðin og stillibúnað klukkunnar er opnaður skal það skrást sjálfkrafa á blaðið eða blöðin.

e) **Merkingar**

1. Á kvarða ritans skulu vera eftirfarandi merkingar:
 - alveg við töluna sem vegmælirinn sýnir, mælieiningin fyrir vegalengdina tilgreind með skammstöfuninni „km“,
 - nálægt hraðakvarðanum, merkingin „km/klst.“,
 - mælisvið hraðamælisins með skammstöfuninni „Vmin...km/klst., Vmax...km/klst.“. Þessi merking er ekki nauðsynleg ef hún er sýnd á upplýsingaplötu ökuritans.

Þessar kröfur gilda þó ekki um ökurita sem var samþykktur fyrir 10. ágúst 1970.
2. Upplýsingaplatan skal innbyggð í ritann og á henni skulu vera eftirfarandi merkingar, sem verða að vera sýnilegar þegar ritinn er settur upp:
 - nafn og heimilisfang framleiðanda ritans,
 - númer framleiðanda og smíðaár,
 - viðurkenningarmerki fyrir gerð ritans,
 - fasti ritans sýndur sem „k =... snún/km“ eða „k =... imp/km“,
 - hraðamælisviðið, valfrjálst, sýnt eins og tilgreint er í 1. tölul.,
 - ef næmi tækisins fyrir hallahorni kann að hafa áhrif á aflestur af ritanum umfram viðurkennd vikmörk er leyfilegt horn sýnt sem:

þar sem α er hornið sem mælt er frá lárétttri stöðu framhliðar (snýr upp) ritans sem tækið er stillt fyrir, en β og γ standa fyrir hámarksfrávik upp á við og niður á við miðað við hornið α .

f) **Hæstu vikmörk (aflestrar- og skráningartæki)**

1. Á prófunarbekk fyrir uppsetningu:
 - a) ekin vegalengd:
 - 1% til eða frá raunverulegri vegalengd, þegar vegalengdin er að minnsta kosti 1 km;
 - b) hraði:
 - 3 km/klst. til eða frá raunverulegum hraða;
 - c) tími:
 - ± tvær mínútur á dag og í mesta lagi 10 mínútur á sjö dögum ef gangtími klukkunnar, eftir að hún hefur verið dregin upp, er ekki styttri en sjö dagar.
2. Við uppsetningu:
 - a) ekin vegalengd:
 - 2% til eða frá raunverulegri vegalengd, þegar vegalengdin er að minnsta kosti 1 km;
 - b) hraði:
 - 4 km/klst. til eða frá raunverulegum hraða;
 - c) tími:
 - ± tvær mínútur á dag, eða
 - ± 10 mínútur á sjö dögum.
3. Í notkun:
 - a) ekin vegalengd:
 - 4% til eða frá raunverulegri vegalengd, þegar vegalengdin er að minnsta kosti 1 km;
 - b) hraði:
 - 6 km/klst. til eða frá raunverulegum hraða;
 - c) tími:
 - ± tvær mínútur á dag, eða
 - ± 10 mínútur á sjö dögum.
4. Hæstu vikmörk sem sett eru í 1., 2. og 3. tölul. gilda um hitastig milli 0°C og 40°C, hitastig mælt alveg við ritann.
5. Hæstu vikmörk sem sett eru í 2. og 3. tölul. gilda ef þau eru mæld við þau skilyrði sem kveðið er á um í VI. kafla.

IV. SKRÁNINGARBLÖÐ**a) Almenn atriði**

1. Skráningarblöðin skulu þannig gerð að þau hindri ekki eðlilegan gang ritans og skráningin sem þau hafa að geyma sé óafmáanleg, læsileg og skiljanleg.

Við eðlilegt raka- og hitastig verða skráningarblöðin að halda stærð sinni og skráningum.

Að auki verður að vera unnt að færa inn á blöðin, án þess að skemma þau og án þess að það hafi áhrif á aflestur af þeim, upplýsingarnar sem um getur í 5. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar.

Við eðlileg geymsluskilyrði skal skráningin haldast læsileg í eitt ár hið minnsta.

2. Lágmarksskráningargeta blaðanna, óháð því hvert útlit þeirra er, skal vera 24 klst.

Ef margar skífur eru tengdar saman til að auka samfellda skráningargetu, án þess að starfsmenn komi þar nærri, verða skífurnar að vera þannig tengdar að ekkert hlé verði á skráningunum né að þær skarist þegar farið er af einni skífu yfir á aðra.

b) Skráningarsvæði og skipting þeirra

1. Á skráningarblöðunum skulu vera eftirfarandi skráningarsvæði:

- svæði sem er sérstaklega ætlað fyrir upplýsingar um hraða,
- svæði sérstaklega ætlað fyrir upplýsingar um ekna vegalengd,
- eitt eða fleiri svæði fyrir upplýsingar um aksturstíma eða annan vinnutíma eða viðverutíma, vinnuhlé og hvíldartíma ökumanna.

2. Svæðinu fyrir hraðaskráningu skal deilt niður fyrir minnst hverja 20 km/klst. Við hverja merkingu skal sýndur sá hraði sem hún táknar. Táknid „km/klst.“ skal koma fram á minnst einum stað innan þessa svæðis. Síðasta merkingin á kvarðanum á að falla saman við efri mörk mælisviðsins.

3. Svæðinu fyrir skráningu ekinnar vegalengdar skal deilt þannig niður að auðvelt sé að lesa fjölda ekinna kílómetra.

4. Svæðið eða svæðin sem ætluð eru fyrir skráningu á tímabilunum sem um getur í 1. tölul. skulu merkt þannig að auðvelt sé að greina einstök tímabil.

c) Upplýsingar á skráningarblöðunum

Á hverju blaði skulu prentaðar eftirfarandi upplýsingar:

- nafn, heimilisfang eða viðskiptaheiti framleiðanda,
- viðurkenningarmerki fyrir fyrirmynd að blaðinu,
- viðurkenningarmerki fyrir gerð eða gerðir ökurita sem heimilt er að nota blöðin fyrir,
- efri mörk hraðamælisviðsins, prentuð í km/klst.

Enn fremur verður á hverju blaði að vera prentaður einn tímakvarði sem gerir kleift að lesa tímann beint af með fimmtán mínútna millibili og finna auðveldlega út hvert fimm mínútna millibil.

d) Autt pláss fyrir handritaðar upplýsingar

Autt pláss verður að vera á blöðunum þannig að ökumenn geti að minnsta kosti ritað eftirfarandi upplýsingar:

- eftirnafn og skírnarnafn ökumanns,
- dagsetningu og stað þegar byrjað er að nota blaðið og dagsetningu og stað þegar notkun lýkur,
- skráningarnúmer ökutækis eða ökutækja sem ökumaður ekur á meðan blaðið er í notkun,
- stöðu vegmælis ökutækis eða ökutækja sem ökumaður ekur á meðan blaðið er í notkun,
- tímann þegar skipt er um ökutæki.

V. UPPSETNING ÖKURITA

1. Ökurita skal komið fyrir í ökutækinu á þann hátt að ökumaður geti auðveldlega fylgst með hraðamæli, vegmæli og klukku úr sæti sínu og að allir hlutir í þessum tækjum, að meðtöldum drifbúnaði, séu varðir hugsanlegum skemmdum.

2. Unnt verður að vera að laga fasta ökuritans að einkennisstuðli ökutækisins með viðeigandi aðlögunarbúnaði. Ökutæki með tvö eða fleiri girhlutföll afturássins skulu búin skiptirofa sem sjálfkrafa jafnar þessi mismunandi hlutföll að hlutfalli ritans sem hefur verið lagaður að ökutækinu.

3. Eftir að ritinn hefur verið skoðaður við uppsetningu skal uppsetningarplata fest við ökutækið við hliðina á ritanum eða á ritann sjálfan þannig að hún sjáist greinilega. Eftir hverja skoðun sem samþykktur viðgerðarmaður eða verkstæði framkvæmir, þar sem í ljós kemur að breyta þurfi stillingu sjálfs tækisins, verður að setja nýja plötu í stað þeirrar sem fyrir var.

Á plötunni skulu koma fram að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar:

- nafn, heimilisfang eða viðskiptaheiti samþykkt viðgerðarmanns eða verkstæðis,
- einkennisstuðull ökutækisins, sýndur sem „w =... snún/km“ eða „w =... imp/km“,
- virkt ummál hjólbarða sýnt sem „l =...mm“,
- dagsetningar þegar einkennisstuðull ökutækisins var ákveðinn og virkt ummál hjólbarðanna.

4. Innsíglun

Eftirfarandi hlutar skulu innsiglaðir:

- a) uppsetningarplatan, nema hún sé fest á þann hátt að ekki sé mögulegt að fjarlægja hana án þess að eyðileggja merkingarnar;
- b) tenglaendarnir milli hins eiginlega ökurita og ökutækisins;
- c) sjálfur aðlögunarbúnaðurinn og tengingin við rafrásina;
- d) skiptirofar ökutækja með tvö eða fleiri áshlutföll;
- e) tenglarnir sem tengja aðlögunarbúnaðinn og skiptirofann við aðra hluta ritans;
- f) kassarnir sem ráð er gert fyrir í lið 7.2. í a-lið III. kafla.

Í sérstökum tilvikum er heimilt að fara fram á önnur innsigli við viðurkenningu á rita og skal þess getið í viðurkenningavottorðinu hvar innsíglunum er komið fyrir.

Einungis er heimilt að fjarlægja innsigli sem um getur í b-, c-, og e-lið í neyðartilvikum; í hvert sinn sem innsigli er rofið verður að gefa skriflega yfirlýsingu þar sem ástæður eru tilgreindar og skal hún tiltæk lögþæru yfirvaldi.

VI. EFTIRLIT OG SKOÐUN

Aðildarríkin tilnefna þá aðila sem skulu framkvæma eftirlit og skoðun.

1. Vottun á nýjum tækjum eða viðgerðum tækjum

Sérhvert tæki, nýtt eða viðgert, skal fá vottorð um að það starfi rétt og gefi nákvæmar upplýsingar við aflestur og skráningu, innan þeirra marka sem mælt er fyrir um í 1. tölul. f-liðar III. kafla, með innsigli í samræmi við f-lið 4. liðar V. kafla.

Aðildarríkjum er heimilt í þessu skyni að koma á fyrstu sannprófun sem er eftirlit með og staðfesting á því að nýtt eða viðgert tæki sé í samræmi við fyrirmynd sem hlotið hefur gerðarviðurkenningu og/eða við kröfur reglugerðarinnar og viðauka hennar eða er heimilt að framselja umboð til vottunar til framleiðenda eða viðurkenndra umboðsmanna þeirra.

2. Uppsetning

Þegar ritinn er settur í ökutækið verður hann og öll ísetningin að fylgja ákvæðum um hæstu vikmörk sem mælt er fyrir um í 2. tölul. f-liðar III. kafla.

Samþykktur viðgerðarmaður eða verkstæði skal framkvæma skoðunarpróf á eigin ábyrgð.

3. Reglubundin skoðun

- a) Reglubundin skoðun á rita sem festur er við ökutæki skal fara fram á tveggja ára fresti hið minnsta og er heimilt að láta hana fara fram um leið og skoðun ökutækja á sér stað.

Við skoðun skal kanna:

- hvort ritinn gangi eðlilega,
- hvort ritinn sé með gerðarviðurkenningarkerki,

- hvort uppsetningarplatan sé föst á,
- hvort innsigli á ritanum og öðrum hlutum uppsetningarinnar séu órofin,
- virkt ummál hjólbarða.

b) Skoðun til að tryggja að farið sé að ákvæðum 3. tölul. f-liðar III. kafla um hæstu vikmörk við notkun skal fara fram á sex ára fresti hið minnsta, þó er aðildarríki heimilt að kveða á um styttri tíma milli skoðana fyrir ökutæki sem skráð eru á yferráðasvæði þess. Skylt er við slíka skoðun að skipta um uppsetningarplötu.

4. Mæling á skekkjum

Mæling á skekkjum við uppsetningu og meðan á notkun stendur skal fara fram við eftirfarandi skilyrði og teljast þau eðlileg prófunarskilyrði:

- óhlaðið ökutæki í venjulegu ökuástandi,
- þrýstingur í hjólbörðum í samræmi við fyrirmæli framleiðandans,
- slit á hjólbörðum innan leyfilegra marka lögum samkvæmt,
- hreyfing ökutækis: ökutækið skal hreyfast fram á við fyrir eigin vélarafli í beinni línu á sléttu yfirborði á hraða sem er 50 ± 5 km/klst.; heimilt er að láta prófunina fara fram á þar til gerðum prófunarbekk svo fremi að nákvæmni hennar sé sambærileg.

II. VIÐAUKI

VIÐURKENNINGARMERKI OG VOTTORÐ

1. VIÐURKENNINGARMERKI

1. Viðurkenningarmarki samanstendur af:

- réttthyningi og bókstafnum „e“ og á eftir honum komi auðkennistala eða -bókstafur fyrir landið sem veitt hefur viðurkenninguna í samræmi við eftirfarandi hefðbundin ták:

Belgía	6,
Danmörk	18,
Þýskaland	1,
Grikkland	GR,
Spánn	9,
Frakkland	2,
Írland	IRL,
Ítalía	3,
Lúxemborg	13,
Holland	4,
Portúgal	21,
Breska konungsríkið	11,

og

- viðurkenningarnúmeri er samsvarar númeri á útgefnu viðurkenningarvottorði fyrir frumgerð af ökurit-anum eða skráningarblaðinu og sem sett er einhvers staðar upp við réttthyninginn.
2. Viðurkenningarmarkið skal vera á upplýsingaplötu hvers rita og á hverju skráningarblaði. Það skal vera óafmáanlegt og læsilegt.
3. Málín á viðurkenningarmerkinu hér að neðan eru sýnd í millímetrum og eru þetta lágmarksmál. Ekki má víkja frá þessum hlutföllum.

(¹) Þessar tölur eru eingöngu til leiðbeiningar.

II. VIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Ríki sem veitt hefur viðurkenningu veitir umsækjanda viðurkenningarvottorð og er fyrirmynd þess sýnd hér að neðan. Þegar aðildarríki lætur annað aðildarríki vita um veittar viðurkenningar eða, ef til þess kemur, afturköllun á viðurkenningu skal það nota afrit af þessu vottorði.

VIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Nafn á þar til bærum stjórnvöldum

Tilkynning um ⁽¹⁾:

- viðurkenningu á ökurita,
- afturköllun á viðurkenningu á ökurita,
- viðurkenningu á fyrirmynd að skráningarblaði,
- afturköllun viðurkenningar á skráningarblaði.

.....

Viðurkenning nr.

1. Vörumerki eða viðskiptaheiti

2. Heiti á gerð eða fyrirmynd

3. Nafn framleiðanda

4. Heimilisfang framleiðanda

.....

5. Lagt fram til viðurkenningar þann

6. Prófað þann

7. Dagsetning og númer prófunarskýrslu

8. Dagsetning viðurkenningu

9. Dagsetning afturköllunar á viðurkenningu

10. Gerð eða gerðir ökurita sem blaðið er ætlað fyrir

.....

11. Staður

12. Dagsetning

13. Meðfylgjandi skjöl til skýringar

14. Athugasemdir

.....
(Undirskrift)

⁽¹⁾ Strikist út eftir þörfum.